

Preek ds. P. van Gulp - Lucas 23 : 56b - 24:3 (Pasen 1)

De nieuwe vreugde van het geopende graf op de eerste dag van de week (NT 3-7)

Liturgie

Votum en zegenbede

Psalm 21:1,3

Wet

Psalm 119:14

Geloofsbelijdenis

Psalm 68:8

Lezen: Matteüs 28:1-10

Gebed

Collecte – Gezang 20:2,3,6

Tekst: Luc.23:56b – 24:3

Preek

Psalm 138:4

Dankgebed

Psalm 16:5

Zegenbede

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Het Paasfeest betekent: het leven overwint de dood. Dat is heel kort de betekenis van de opstanding van de Here Jezus. Het leven overwint de dood. We willen vanmorgen horen uit de Schriften welk leven en welke dood. Want die leus "Het leven overwint de dood" kan ook een humanist zeggen, die niet gelooft in de opstanding van de Here Jezus, of iemand die zich wel christen noemt maar die de Schrift niet neemt zoals ze is: het Woord van God – en die daarom de opstanding van de Here Jezus ongeveer verklaart als niet méér dan: toen begon het voor de discipelen pas te leven. Of ook: later heeft de gemeente dit verhaal verzonnen om het leven van de Here Jezus te versieren en zo aannemelijk te maken voor de mensen dat je in Hem moet geloven. Zij geloven niet dat echt de Here Jezus uit het graf gekomen is maar ze zeggen wel "Pasen is: het leven overwint de dood". De leus 'het leven overwint de dood' wordt zelfs wel gebruikt door mensen die protesteren tegen rechtvaardige oorlogen, zoals in Irak en Afghanistan. En die tenslotte zover komen dat zij zeggen: denkt er om het leven overwint de dood, daarom moeten we geen wapens hebben.

Gemeente, wij kunnen zelf er ook wel zo over gaan denken doordat wij in ons eigen leven bij ziekte of verdriet of rouw of bij dreiging van de dood daar ons aan vastklemmen. Ja het leven overwint de dood toch?

Gemeente, welk leven? En welke dood?

In Psalm 40 zingt de Here Jezus Christus door David van de echte dienst des Heren, van het ware offer. En verder dat wij nu door Hem ook mogen zeggen: wij dragen Gods wet in ons hart. Dat is: die staat geschreven op de tafel van ons hart, dat de liefde en ijver van ons branden. Want wij mogen de echte dienst des Heren verrichten en dat is nu het leven.

En aan de andere kant, wat de dood betreft: in Romeinen 8 staat dat de hele schepping onderworpen is aan de vloek van de onvruchtbaarheid. Dat is de dood.

De Here Jezus verlost van die vloek, redt van de dood, want Hij is opgestaan uit de doden. Pasen betekent het graf is geopend, de dood is overwonnen. En dat gebeurde op de eerste dag van de week. En dat betekent: daar wordt voortaan uw hele leven door gestempeld.

En zo predik ik u gemeente:

De nieuwe vreugde van het geopende graf op de eerste dag van de week: dood en leven.

1. Het geopende graf: de dood is overwonnen;
2. Dat gebeurde op de eerste dag van de week – het echte leven is nu gekomen.

1. Het geopende graf: de dood is overwonnen.

Gemeente, de nieuwe vreugde is er ook voor u van het geopende graf op de eerste dag van de week. Het graf is geopend, de dood overwonnen, op de eerste dag van de week. Het leven is begonnen.

Het graf is geopend. We lezen dat op de eerste dag van de week zij – een vergelijking met de andere evangeliën leert dat dat de vrouwen zijn – zij naar het graf zijn gegaan. Reeds vroeg in de morgen met de specerijen die zij gereed gemaakt hadden. Want er was op die vrijdagmiddag, toen de sabbat al bijna aanbrak, geen gelegenheid geweest om het lichaam te balsemen, zoals zij dat wilden en zoals behoorlijk was. De begrafenis moest wel haastig gebeuren. Op de sabbat hebben zij gerust naar het gebod, dat betekent van 's avonds vrijdagavond tot zaterdagavond, en als zaterdagavond de duisternis valt kunnen ze ook nog niets beginnen. De eerste gelegenheid, nadat de Here Jezus begraven is, is zondagmorgen.

Zij komen dan ook zo vlug mogelijk. Dus reeds vroeg in de morgen, als het licht begint te worden. Zo vroeg mogelijk om het lichaam van de Here Jezus verder te balsemen. Ze hebben nog specerijen bij zich, misschien nog wel erbij gekocht, in elk geval brengen ze die nu mee. En als het nog nacht is zijn ze al op weg gegaan naar het graf. Zij zullen de laatste hand leggen aan het lichaam van de Here Jezus, want Hij is dood. Maar dat Hij Zelf de dood is ingegaan hebben ze toen nog niet begrepen.

Dat Hij de dood is ingegaan, waarom moest de Here Jezus sterven? Omdat anders voor onze zonden niet betaald kon worden. Het betaamde God, het mocht niet anders, het kon niet anders, dan dat het betalen voor de zonde gebeuren moest door de dood van de Zoon van God. Want Hij moest de eeuwige dood ingaan en die was Hij ingegaan op Golgotha. Maar Hij moest ook sterven. Nu moest ook nog zijn lichaam in het graf gelegd worden.

Broeders en zusters, dat wist de gemeente toen nog niet. Wie denkt er wel aan een mogelijke opstanding? Dat is de vijand en die gaat naar Pilatus en zegt: "deze verleider heeft gezegd, dat hij nog een keer zou terugkomen".

De gemeente denkt er niet aan. Zij zijn niet gespannen: wat zou er vandaag nog kunnen gebeuren? Het is de derde dag, laten we eens gaan zien of er iets gebeurd is. Nee, ze komen zijn lichaam balsemen en maken zich zorgen hoe die zware steen moet worden weggerold.

Die grafsteen is namelijk voor de ingang van het rotsgraf neergezet. Die is er om de dode te beschermen tegen schending, bijvoorbeeld door wilde dieren. Maar tegelijk werd daarmee bevestigd dat men dacht: wij zijn Hem kwijt. Wij kunnen door het balsemen hoogstens de ontbinding van zijn dode lichaam wat vertragen, maar wij krijgen Hem er niet door terug.

Later, op de Pinksterdag, heeft Petrus als apostel in zijn preek gesproken over dat graf en die steen. De Heilige Geest sprak door hem en wijst dan naar wat Hij eerder door David gezegd heeft in Psalm 16. Daar lezen wij namelijk, zo horen de mensen dat op de Pinksterdag, dat David door de Heilige Geest gezegd heeft: "omdat Gij mijn ziel niet aan het dodenrijk zult overlaten, noch uw heilige ontbinding doen zien", Hand.2:27. Dat ziet op de Christus – Hij heeft geen ontbinding gezien! Later heeft de Heilige Geest door middel van de apostel Paulus in zijn preek in de synagoge te Antochië in Pisidië dit bevestigd, Hand.13:36.

Hoeveel liefde en zorg er dan ook sprak uit het werk van de vrouwen om te gaan balsemen – het was toch ongelof.

De Here Jezus zegt dan ook later "O, dat u zo verhard van hart bent, dat u dat niet weet, wist u dat dan niet? Ik heb het u zo dikwijls gezegd dat de Schriften vervuld moesten

worden en dat de Zoon des mensen moest lijden en dat Hij alzo door de dood in zijn heerlijkheid zal ingaan en op de derde dag opstaan.

De Here Jezus Christus kon van de dood niet gehouden worden. Het graf is geopend, want zij vonden de steen van het graf afgewenteld. En toen ze erin gegaan waren, vonden ze het lichaam van de Here Jezus niet. Hij was opgestaan. De steen was afgewenteld en dat hadden engelen gedaan.

De engelen mochten nu komen, want de hemel werd geopend en de HEERE stuurde zijn boodschappers. Wat moet dat hebben betekend voor de engelen, dat zij nu eindelijk mochten heengaan om de Here Jezus Christus te dienen en het graf open mochten doen!

Want u weet van de engelen: in het verleden moesten zij juist sluiten. Daar was die engel bij het Paradijs, die moest sluiten. Afsluiten de toegang tot God, tot het Paradijs, daar stonden ze die cherubs met hun vlammend zwaard. Dat betekende: u mag niet meer met God wandelen in het Paradijs. Mens u moet heengaan, in ballingschap zwerven.

Dat werd bij Israël altijd levend gehouden, dat besef. Want we weten dat op het voorhangsel in de tempel, dat het heilige afsloot van het heilige der heilige engelen waren geborduurd. Cherubs die, als de priesters hun werk deden in het heilige, het aan die priesters lieten zien: de toegang is afgesloten, ook u mag tot God niet komen.

Dus was toen toesluiten het werk van de engelen, afsluiten. Maar dat is eigenlijk niet het werk van de engelen, daarvoor zijn ze niet geschapen. Want zij zijn geschapen om samen met de mens in het koninkrijk van God te dienen. Gods eeuwige raad is dat de engelen en de mensen samen het koninkrijk van God zullen gaan bouwen. Door de zondeval in het Paradijs is dat onmogelijk geworden.

Pas later kon het zo worden dat zij in dienst staan van degenen die de zaligheid beërven zullen en dat zij mensen bij God brengen, zoals ze de arme Lazarus gedragen hebben in Abrahams schoot en de deur voor hem mochten open doen.

Maar dat kon onder Oude Testament nog niet. Toen moesten zij toesluiten vanwege de zonden.

Maar als de Here Jezus Christus het offer heeft gebracht, mogen zij eindelijk in actie komen en het eerste is dat zij de steen van het graf hebben afgewenteld. En dat is nog maar het begin. Het begin van het nieuwe leven. Het begin van de herschepping van hemel en aarde.

Gemeente, weet u dat dat nu ook over òns graf gaat, dat geopend zal worden? Er komt een steen op uw graf te liggen en de mensen gaan weg en het graf blijft alleen. Je kunt wel eens naar het kerkhof toegaan maar je vindt er niets meer. Een steen op het graf. Maar de dag komt dat de Here Jezus Christus de bazuin zal doen steken en Hij komt weder op de wolken en de graven worden geopend. En die in de graven zijn zullen opstaan. En Gods kinderen mogen opstaan in onverderfelijkheid en onvergankelijkheid en in het eeuwige leven. Het graf wordt geopend, want het graf van de Here Jezus is geopend!

De engelen zijn toegekomen, die moesten toezien hoe de Heer van de engelen werd als niets, een worm en geen man. Maar nu mogen zij komen en als er blijdschap is in de hemel over één zondaar die zich bekeert, er blijdschap is in de hemel en de engelen worden uitgezonden om Lazarus, om Gods kinderen naar de hemel te brengen, wat een blijdschap was er toen als zij de Here Jezus Christus de weg mogen openen!

En dat betekent, gemeente, uw weg tot God wordt geopend door de engelen, die nu weer mogen dienen en die uitgezonden worden tot dienst van Gods kinderen en die u begeleiden. En die u eens naar de Here zullen brengen en die komen zullen om de graven te openen, want het graf van Jezus is geopend. Het geopende graf.

De aarde beefde toen en er kwam een zeer grote aardbeving. Bij de Sinaï kwam God en Zijn stem scheurde de aarde en we lezen in Hebreeën 12 dat de HEERE nog eenmaal zal komen en dan zal Hij bewegen niet alleen de aarde, maar ook de hemel. Want zijn koninkrijk komt dan tot zijn voltooiing.

De hemel en de aarde kwamen bij de opstanding van de Here Jezus Christus op die Paasdag in beweging om te begroeten Hem, die de dood heeft overwonnen. En de vijand is op de vlucht geslagen, lazen we in Matteüs 28. Er is dan niemand meer bij het graf, de steen is afgewenteld die verzegeld was door de vijand, waar soldaten van het Romeinse

leger bij op wacht stonden. Er is niemand meer en de vrouwen hoeven niet bang te zijn, ze gaan naar het graf toe, ze kunnen er zelfs binnengaan. De vijand is door de HEERE op de vlucht gejaagd.

Welke vijand gemeente? Dat is de vijand waarvan de Schrift spreekt in Psalm 2. In Psalm 2 wordt gezegd, dat het hierom gaat dat alles nieuw moet worden en dat God heeft zijn Zoon gezalfd heeft en Hem de einden der aarde geeft tot zijn bezitting. Maar de vijand is er en daarom woelen de volken en bedenken de natiën ijdele dingen, want daarachter zit de duivel. Want de duivel wil niet dat alles eens nieuw wordt. We lezen dan ook in Handelingen 4 dat de gemeente zegt: "HEERE, Psalm 2 wordt hier vervuld, want hier zien wij, hier in Jeruzalem, samenvergaderd tegen uw heilig kind Jezus, Die u gezalfd hebt, het Sanhedrin en de soldaten, de heidenen en Pontius Pilatus en uw eigen volk Israël. Zij maken met elkaar gemene zaak, samen zijn zij de vijand.

Waar ging dat om? Waarom was die steen voor het graf gewenteld? Omdat de satan wil dat de Here Jezus niet meer terug komt in de wereld. Hij is weg en Hij moet nu wegblijven. Op geen enkele manier mag Jezus weer terugkomen. Het sanhedrin zegt dan ook: De discipelen zullen wel komen en zijn lichaam stelen" en dan zeggen zij 'Hij is opgestaan!' en dan is het eind ervan nog erger dan wat we al meegemaakt hebben. Dan zijn we nog niet van Jezus af en dan wordt hij nog overal gepropageerd. En dan moeten we nog altijd weer tegen Jezus op. Hij moet wegblijven. Jezus mag niet meer in het leven terugkomen. We willen zonder Jezus verder leven.

Dat betekent zonder God. Dat is wat er in het Paradijs gebeurde, de dood. Want de dood is dat de mens zei "Wij willen zonder God leven".

Gemeente, de HEERE zegt in zijn Woord dat wij dat in het Paradijs gezegd hebben. Want wij hebben allen in Adam gezondigd en in Adam zondigen betekent net als Adam zonder God willen, zelf God willen zijn, zelf bepalen wat goed en wat kwaad is. Geen God en geen meester. Dat is de dood, zonder God leven.

Dat was toen dus de dood: Jezus Christus, de gezalfde van God mocht van de vijand niet meer terug komen. En die gedachte, dat streven, is nog altijd springlevend in de wereld. Zo dnen de mensen: wij zullen deze wereld ontwikkelen zoals wij dat denken. En wij zullen het koninkrijk bouwen zoals wij het in onze gedachten hebben. En niet zoals het door de HEERE gezegd wordt.

Maar de steen was afgewenteld, het graf is geopend, de dood is overwonnen. De Here Jezus Christus heeft dood en graf overwonnen. Want Hij is ingegaan in de dood, de eeuwige dood. En daarom mag Hij uit het graf opstaan en blijven en komt Hij met een nieuw lichaam. En ook gaat Hij met dat lichaam de hemel in. Met zijn godheid, majesteit, genade en Geest wijkt Hij nooit meer van ons.

Het leven overwint de dood, ja, welke dood? Want de dood die er is in het ziekenhuis, als de dokter je zeggen moet: er is geen hoop meer, of op het slagveld, in de oorlog, of aan het eind van ons leven – hoe oud we ook worden, we moeten toch sterven. En dood is maar niet dat het milieu vergiftigd wordt of er gifstoffen in de grond zitten, of dat het terrorisme nog steeds niet uitgeroeid kan worden. Hoe verschrikkelijk dat alles ook is. Maar dan zien we allemaal nog alleen maar het topje van de ijsberg. Want dood is dat de schepping wordt verwoest. En dood is dat de mens zonder God verder wil en daardoor zijn schepping verwoest. En dood is dat de vloek van God gekomen is, de bezoldiging van de zonde is de dood, het loon dat de zonde met zich meebrengt. Het is door onze zonde, dat is tenslotte de eeuwige dood.

Die dood is overwonnen. De dood van de zonde, de dood van het leven zonder God is door de Here Jezus Christus overwonnen en het leven begint weer. Wat hebben de apostelen dat ervaren! Later schrijft Petrus het in zijn eerste brief "Wij zijn wedergeboren tot een levende hoop door de opstanding van de Here Jezus Christus". Wij mogen, zei Petrus, dat nog steeds met ons meedragen, wat wij toen hebben meegemaakt. Ineens sloeg alles om, de gemeente treurde en zij wist niets anders dan van een dode Jezus. Zij dachten: het is uit, er is geen toekomst meer en het laatste is balsemen. En dan moesten ze maar verder zien. Maar toen kwam er ineens uitzicht, want de dood was overwonnen. Het heeft wel even geduurd voordat de discipelen dat begrepen hebben. De Here heeft intensief met zijn discipelen moeten spreken, veertig dagen tussen opstanding en hemelvaart. Maar het was van de Here eigenlijk herhalen, repeteren wat Hij ze zoal

gezegd had en de Schriften voor hen openen en het terugbrengen in hun gedachten zodat zij het zich gingen herinneren.

De Here heeft het hun bijgebracht, zodat ze het zijn gaan prediken. Daarom zegt Petrus op de Pinksterdag tegen de Joden: "Wat uw dood is, dat zijn niet die Romeinen en dat u straks weer naar huis moet en geen uitzicht hebt op vrijheid, maar uw dood is dat u de Here Jezus gekruisigd hebt en u moet u bekeren tot de levende God. Want uw dood is dat u zonder God leeft en dat u niet in zijn verbond wandelt".

Dat hebben de discipelen geleerd, gemeente. En dat leert de Here Jezus ons nog steeds. Dat moeten ook wij nog steeds leren, want wij zijn zulke hardleerse mensen. Maar als u zich laat onderwijzen door Hem, Die uw hoogste profeet is, de Here Jezus Christus, dan ziet u in dat licht wat er gebeurt in de wereld en wat er gebeurt in uw eigen leven of in de kerk of in uw omgeving. Och, dan zien we duidelijk genoeg de dood werken.

Dàt is de dood, gemeente, dat wij allen in Adam gezondigd hebben en dat wij elke dag tot hinken en tot zinken ieder ogenblik gereed blijven. Maar de dood is overwonnen en het graf is geopend. En gemeente, uw graf wordt geopend. En de Here roept eens, dat heeft Hij gezegd in zijn Woord: komt hierheen en de wolk zal de zijnen meenemen de HEERE tegemoet en dan zullen wij altijd bij de HEERE zijn. Het graf is geopend.

2. En gemeente dat is gebeurd, en dat is het tweede wat we zien, op de eerste dag van de week. Op de eerste dag van de week is het graf geopend en dat is de nieuwe vreugde van het nieuwe echte leven. Wat is nu dat echte leven? De mensen protesteren in naam van het leven tegen de dood. Maar van wat voor leven? Want als inderdaad het zou gelukken om het terrorisme uit te bannen, dan is er nog maar één dreiging van dood weggenomen. Hebben we dan al het leven? Als de dokter je zegt, het is weer goed, je mag je werk weer gaan doen, hebben we dan weer het leven? Wat is het leven?

Op de eerste dag van de week, op de sabbat, rustten zij naar het gebod. Let u erop gemeente, dat staat er: naar het gebod. Het moest. Wat betekent dat rusten eigenlijk? Ze hadden al eerder naar het graf willen gaan maar dat kon niet. Want sabbat houden betekent allereerst: rusten naar het gebod.

Wat voor sabbat zal dat geweest zijn? Zal dat een sabbat geweest zijn dat ze zich verheugd hebben en zich verlustigd hebben in de grote werken van God? Want dàt is sabbat vieren. De Here Jezus heeft telkens gezegd, ook aan de Farizeeën steeds weer gezegd: denk erom, de sabbat is er voor de mens, niet de mens voor de sabbat. De sabbat is een dag van blijdschap, de sabbat is een dag van vreugde.

Dat staat toch ook in de wet, zoals we het elke zondag weer horen. God heeft gerust van zijn werken en daarom moeten wij ook rusten. En het rusten van God was natuurlijk niet dat de HEERE vermoeid was, het rusten van God betekende wat Genesis zegt: God zag al wat Hij gemaakt had hoe goed het was! De Here verblijdde zich in zijn werken. Dat moet u ook doen, zegt de Here. Sabbat vieren is delen in de rust van de HEERE, delen in zijn vreugde over zijn schepping. Dat was bij de Joden ook zo. Sabbat was de dag van blijdschap.

Op de sabbat rustten zij naar het gebod, maar blij waren ze niet. Misschien hebben ze wel heel de dag stil bij elkaar gezeten en af en toe wat gezegd, zoals: weet je nog wel van toen en waarom moest het zo gaan, en wij dachten nog wel, zeggen de Emmaüsgangers, dat Hij het was Die Israël zou verlossen, maar Hij is gekruisigd geworden, wij hebben het niet tegen kunnen houden. We hebben ook niets gedaan om het tegen te houden. En de discipelen moeten het met schaamte bekennen dat zij zich allen aan Hem geërgerd hebben en Petrus dat Hij hem verloochend heeft en Judas is er niet meer bij.

Op de sabbat rustten zij naar het gebod, ze gingen niet in in de vreugde van hun Heer en in de vreugde van het werk van de HEERE.

Dat konden zij ook niet, zolang zij alleen maar dachten dat de Here Jezus voorgoed weg was. Hij had als de Zoon des mensen de kroon moeten zijn de schepping van onze God, maar Hij was de dood ingegaan en waar bleef de schepping van de Here?

Een koninkrijk van God is er niet gekomen, wat ze toch wel verwacht hadden van hun Meester. Dat mochten zij toch ook verwachten! Dat was toch door de HEERE beloofd! In Psalm 2 staat toch dat Hij zijn Zoon gezalfd heeft om alles nieuw te maken en van zee

tot zee zal Hij regeren zover men volken kent? En gena van waarheid wordt blij ontmoet, de vrede met een kus van het recht begroet. Maar het was alles ingestort, er was, zo dachten zij, voor hen dan ook geen reden tot blijdschap.

Maar op die eerste dag van de week, als zij naar het graf gaan, vinden zij het graf leeg, want de Here Jezus is opgestaan uit de doden en de steen is weggewenteld, want er is een opening gekomen naar het leven. De dood is overwonnen. Het leven is begonnen!

Gemeente, daarom vieren wij de zondag als de nieuwtestamentische sabbat. Wij vieren de zondag, want op de eerste dag van de week, toen Christus opstond, is er nog een veel groter werk begonnen dan u leest in Genesis! Dat was in Genesis onvoorstelbaar. God zei: er zij licht en er was licht. Licht, ja wat is licht? God schiep de zon en de maan en de sterren. Er is geen mens die dat bevatten kan. Wat voor energie er is in de zon en in al die andere sterren en in het heelal. Welke krachten het zijn die het heelal samenbinden en de sterren hun loop doen gaan. God sprak en het was er. Dat deed de Here zomaar in zes dagen.

Maar op die eerste dag van de week, toen de Here Jezus opstond was er nog veel meer, namelijk de herschepping. En de herschepping betekent nog veel meer dan de schepping. Herschepping vraagt nog veel groter kracht, is nog veel groter wonder!

Dat is gebeurd op de eerste dag van de week. Daarom vieren wij de zondag, geen sabbat meer. De sabbat is vervuld in de zondag. Sabbat was: zie eens, God heeft alles geschapen en wij verblijden ons in de schepping van God. Maar dat was onder het Oude Testament altijd nog maar een sabbat op vooruitbetaling. Een voorschot want het moest nog komen. Als daarachter niet de Here Jezus zou komen, later, dan hoefde je nooit meer een sabbat te vieren, want er viel niets te vieren. Het leven zou dan niet méér zijn gebleven dan één gestadige dood. En heel de schepping zucht en is in barensnood tot nu toe. Want de schepping is onderworpen aan de vloek van God. Welke vloek? Het is de vloek van de onvruchtbaarheid. Want je kunt ontdekkingen doen en je kunt het land bewerken en je kunt een fabriek bouwen en je kunt gezondheidszorg beoefenen en je kunt studeren en propberen de mensheid verder te brengen. Maar het blijft toch: leven voor de dood en je komt geen stap verder. De eeuwen door is de samenleving niets verbeterd! En als al het gif uit de bodem zou zijn weggeruimd en het hele milieu schoon zou zijn en de wapens zijn afgeschaft en de dreiging van het terrorisme verdwenen, dan blijven de mensen nog wie ze zijn. Dezelfden die wij ook zijn, toch zondige mensen. En dan zien we nog kans om een prachtig leven kapot te maken. En dat doen we ook! Want we liggen onder de vloek van de onvruchtbaarheid. Heel de schepping is in barensnood tot nu toe en zucht en verlangt om van die vloek verlost te worden.

Je kon dus wel sabbat vieren onder het Oude Testament, maar dat kon alleen omdat de Here Jezus zou komen. Want zonder Christus valt er niets meer te vieren.

Gemeente, wij vieren de zondag. Niet meer op vooruitbetaling, zoals het onder het Oude Testament was. Wij beginnen de week met het nieuwe leven. Dat is ons uitgangspunt. Vóór wij gaan werken zijn we in de kerk geweest op de eerste dag van de week. Dat stempelt de hele week, dat stempelt je hele leven! Het nieuwe leven.

Dát is het leven, dat heel de schepping wordt verlost van de vloek van de onvruchtbaarheid, zegt God in Romeinen 8. Wanneer zal dat gebeuren? Als de kinderen Gods openbaar worden.

Hoe wordt u openbaar als kinderen van God? Dat doe je zelf niet. Eventjes misschien, maar dat ben je zo weer kwijt, want dan worden we meegesleurd met onze tijd, met de gedachten van onze tijd, veel meer dan je zelf denkt. Wij zijn kinderen van onze tijd. Hoe worden wij kinderen van God en hoe wordt u openbaar als kinderen Gods? Door de Here Jezus Die ons door zijn Geest vernieuwt naar zijn beeld. Wat gaan we dan doen? De ware dienst des Heren. Dan staat de wet geschreven op de tafel van uw hart. Dat is het echte leven. En dan gaat u de wet van God doen en dan mag u het zeggen "Here u weet het, u weet alle dingen, u weet dat ik u liefheb".

Gemeente, dan wordt het verbond vervuld. Dat deed de Here Jezus op die eerste dag van de week en dan zegt Hij tegen de vrouwen "U moet het aan de discipelen zeggen. Ze moeten in Galilea komen daar zullen zij Mij zien". En daar ontmoet Hij zijn discipelen. Dan gaat Hij zijn discipelen instrueren, onderricht geven. Dat ze het Woord gaan prediken in de wereld. Het Woord moet uitgaan, want de Here Jezus gaat de zijnen

vergaderen. En Hij vernieuwt ze door zijn Heilige Geest. Dat is de vreugde van de herschepping. Want, zegt de Schrift, zo zal het nieuwe leven overwinnen.

In 1 Korintiërs 15 wordt gesproken over de opstanding van de Here Jezus. Daar wordt dan gezegd dat de Here Jezus Christus door de opstanding het nieuwe leven heeft ontvangen en dat Hij koning is in heerlijkheid. Maar ook dat Hij eens het koningschap weer aan zijn Vader teruggeeft en dat het dan zo zal zijn: God zal zijn alles in allen!

Dat is de definitieve overwinning van het leven over de dood. God alles in allen. God alles! Als God alles is dan is heel het leven vervuld van zijn aanwezigheid. Dan staat zijn naam op alles geschreven. Dan is de tabernakel Gods bij de mensen. Dan is Hij er in het nieuwe Jeruzalem, samen met zijn volk. Dan hoeft de zon en de maan niet te schijnen, want de heerlijkheid van God vervult en verlicht die stad. Dan zal geen inwoner meer zeggen: ik ben ziek. Dan zal God alle tranen van de ogen afwissen. Dan is het geboomte des levens daar, dat zijn vrucht geeft van maand tot maand. Het is niet meer lente en zomer en herfst en winter, opgaan, blinken en verzinken, jong zijn en oud worden en weer weg moeten gaan. Het blijft een eeuwige jeugd en een eeuwige bruiloft. God alles in allen. Want zó alleen komt het koninkrijk Gods als de HEERE al zijn kinderen verzameld heeft, als de kerk vergaderd is, als de laatste die in het boek van God staat opgeschreven is toegebracht.

Ja, alles in allen, als wij ook vernieuwd zijn. Als we door de Heilige Geest vernieuwd zijn, zodat we het zeggen mogen "Het leven is mij Christus en het sterven gewin".

Zo komt God tot het alles zijn in allen. Dat is de voortgang van het werk van Christus nu. Dat is de overwinning van het leven over de dood. Dat is de vreugde van het geopende graf op de eerste dag van de week.

Wilt u gemeente die vreugde ontvangen, ziet u wel wat de dood is, dan begint u toch bij uzelf? Ziet u wat het leven mag zijn: de Here dienen in het verbond met heel je hart en met de blijdschap van het nieuwe leven. Dan zal alles nieuw worden! De mensen zullen blijven knoeien, de mensen zullen van alles gaan ontdekken, er zal een bron van energie in de wereld zijn en er komt – niemand zou het misschien vandaag denken, maar het is wel zo, de Schrift zegt het in Openbaringen met alle nadruk – er komt een tijd van voorspoed en welvaart en weelde en vrede en helemaal geen oorlog meer. Ja, het zal de antichrist zijn, die dat allemaal aan de mensen uitdeelt en de mensen vallen op hun knieën om die antichrist te aanbidden – het beeld van het beest. En wie dan echt blijven zeggen "maar wij moeten de Here Jezus dienen en Hem volgen", zijn dat maar weinigen, want als de Zoon des mensen wederkomt zal er dan nog wel iemand zijn die Hem verwacht?

Gemeente, zo zal het gaan. Maar ondanks die voorspoed blijft de dood. De dood blijft, want geen mens kan de dood overwinnen. Die wordt alleen overwonnen door de Here Jezus. Dat nieuwe leven betekent dan wel meteen: één gestadige dood, want dat betekent meteen de Here Jezus volgen, oproeien tegen de stroom, tegen de mensen zeggen "dit is het leven, dat wij God kennen en de Here Jezus die Hij gezonden heeft". Dit is het leven is dat wij zijn wil doen. Ons leven is dat wij liever naar Hem luisteren dan doen wat de antichrist ons voorhoudt.

Gemeente, dan moet u er wel op rekenen dat u een leven krijgt van moeiten en verdrukking en lijden en alleen staan en gesmaad worden. Maar u leeft! Met Christus. Gaat in zijn voetstappen, want de dood is overwonnen.

Wilt u dat zo, broeders en zusters? Dat dat uw leven is? Dat u zegt "Here u weet het, uw wet is op de tafel van mijn hart geschreven, ik wil niet anders". Is dat voor u de overwinning van de dood, dat u de zonde haat en vliedt? Wilt u zo de Here Jezus volgen? Christus is opgestaan uit de doden opdat Hij de gerechtigheid, die Hij aan het kruis voor ons verdiend had, ons ook komt uitdelen en Die u kent en u in het leven bewaart door de dood heen. Ook ons graf wordt eens geopend. Door de dienst van de engelen mogen wij naar Hem gaan bij ons sterven al, maar dan met lichaam en ziel in de nieuwe schepping Hem prijzen en de eeuwige sabbat vieren!

Amen.